

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3CoCsp/62/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7920200900
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboš Kunay
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7920200900.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a sudcov Mgr. Angeliky Sopoligovej a JUDr. Petra Tutka v spore žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zast. JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, P.O.BOX 205, proti žalovanému T. Š., B.. XX. XX. XXXX, X. Y.. V. XXXX/X, O., o zaplatenie 5 132,62 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trebišov č.k. 17Csp/28/2020-137 zo dňa 10. júna 2021

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Trebišov č.k. 17Csp/28/2020-137 zo dňa 10. júna 2021 v rozsahu II. a III. výroku a v rozsahu zrušenia v r a c i a vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Trebišov (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom označeným v záhlaví tohto rozhodnutia konanie v časti o zaplatenie sumy 545,72 eur s príslušenstvom zastavil (I. výrok), v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (II. výrok) a zároveň žalovanému náhradu trov konania nepriznal (III. výrok).

2. Súd prvej inštancie vychádzal zo žaloby, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia istiny 5 132,62 eur s príslušenstvom a náhrady trov konania, ktorú pohľadávku žalobca nadobudol na základe zmluvy o postúpení pohľadávky od spoločnosti VÚB, a.s.. Uplatnený nárok odôvodnil tým, že jeho právny predchodca uzavrel so žalovaným dňa 17. 06. 2013 Zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s., na základe ktorej sa pôvodný žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému kreditnú kartu č. XXXXXXXXXXX, s úverovým rámcom 2 400,00 eur a dohodnutým úrokom vo výške 22,8%, pri mesačných splátkach vo výške 80 eur. Žalovaný si neplnil svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy napriek viacerým výzvam a pred odstúpením pohľadávky na vymáhanie vystavil žalobca ku dňu 10.01.2020 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 31.12.2019 obsahujúcim súhrn debetných položiek a to istiny, poplatkov, sankčného úroku, a štandardného úroku s prihliadnutím na vykonané úhrady odporcu s konečným zostatkom na úhradu vo výške 5 132,62 eur. Konečný dlh žalovaného z doposiaľ neuhradeného dlžného zostatku predstavuje sumu vo výške 5 132,62 Eur. Žalovaný si nesplnil povinnosť uhradiť svoj peňažný záväzok v lehote splatnosti určenej vo výpise z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 31.12.2019, t.j. v lehote splatnosti do dňa 20.02.2020, z ktorej skutočnosti žalobca uplatnil žalobou aj nárok na úhradu úrokov z omeškania v zákonnej výške podľa § 517 Občianskeho zákonníka v platnom znení a vo výške určenej Nariadením Vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti, t.j. od 21.01.2020 do zaplatenia. Z dôvodu, že súdu prvej inštancie sa nepodarilo doručiť žalovanému žalobu do vlastných rúk, súd žalobu doručoval spolu s prílohami zákonným spôsobom podľa § 116 ods. 2 CSP.

3. Súd prvej inštancie mal na základe vykonaného dokazovania preukázané, že žalovaný podal dňa 17.6.2013 žiadosť o aktiváciu pôžičkovej karty QUATRO vydávanej VÚB, a.s. v spolupráci s Consumer Finance Holding, a.s., v ktorej bola uvedená výška úverového rámca 2 400,00 eur, štandardná mesačná splátka 80 eur, štandardná úroková sadzba v zmysle platného cenníka 1,9% p.m./22,80% p.a., priemerná hodnota RPMN 25,24%, celkové náklady spotrebiteľa 325,62 eur a celková čiastka, ktorú by mal spotrebiteľ zaplatiť vo výške 2 725,62 eur. Z predložených výpisov z pôžičkovej karty QUATRO mal preukázané, že ku dňu 10.01.2020 (pred odstúpením pohľadávky žalobcu) bola štandardná úroková sadzba 1,90% p.m., 22,80% ročne. Sankčná úroková sadzba predstavovala 5% ročne. Výška splátky predstavovala 80 eur, úverový rámec 2 400 eur. Konečný stav k 31.12.2019 predstavoval 5 132,62 eur. Z predložených výpisov za zúčtovacie obdobie od 02.07.2013 do 31.12.2019 vyplýva prehľad jednotlivých transakcií, dátum ich zúčtovania, popis jednotlivých operácií s uvedením, či sa jedná o debetnú alebo kreditnú transakciu. Z jednotlivých výpisov súd prvej inštancie zistil, že žalovaný v zúčtovacom období od 02.07.2013 do 31.12.2019 čerpal úver formou výberov z bankomatu v rôznych nepravidelných sumách, posledný výber uskutočnil dňa 21.09.2016 vo výške 60 eur. Z výpisov vyplýva, že žalovaný za obdobie od 08.11.2011 do 31.03.2019 zaplatil celkovo sumu 3 120,50 eur a debetné transakcie zo strany žalovaného predstavujú sumu 8 253,12 eur, pričom reálne žalovaný vyčerpal iba sumu 3 683,21 eur, čo vyplýva z výpisu z pôžičkovej karty. Zvyšnú sumu predstavujú rôzne poplatky, náklady na vymáhanie, sankčné a štandardné úroky. Za obdobie od posledného výberu, t. j. od 21.09.2016 právny predchodca žalobcu preukázateľne účtoval na kartovom účte len náklady na vymáhania do okamžitej splatnosti, poplatky za správu kartového úveru, úhrady, štandardné úroky, sankčné úroky a spracovateľné poplatky.

4. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 1 ods. 2, § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1 až 3, § 53 ods. 5, § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 261 ods. 3 písm. d/, § 497 Obchodného zákonníka. Zmluvu o úvere posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú. V intenciách ust. § 54a Občianskeho zákonníka sa vysporiadal s otázkou premlčania žalobou uplatneného nároku zo spotrebiteľského sporu a to s poukázaním na § 100, § 101 a § 111 Občianskeho zákonníka. Dôvodil, že k poslednému čerpaniu žalovaným z bežného účtu došlo dňa 21.9.2016 a to v sume 60 eur a preto podľa súdu prvej inštancie žalobca mohol už nasledujúceho dňa uplatniť svoje právo, keďže od uvedeného dátumu na účte žalovaného žiadne transakcie vykonávané neboli a žalobcom boli účtované len štandardné a sankčné úroky a náklady na vymáhanie. Zároveň uviedol, že od 31.7.2016 žalobca žalovanému neúčtoval ani poplatok za správu kartového účtu a na účte žalovaného neboli vykonávané žiadne transakcie. Dospel tak k záveru, že nakoľko už od roku 2016 bol na účte žalovaného vykazovaný záporný zostatok a neboli vykonávané žiadne transakcie, žalobca mohol vykonať úkony smerujúce k vymáhaniu nároku na zaplatenie poskytnutého úverového rámca, a teda v čase podania žaloby na súde dňa 26.2.2020 bol nárok premlčaný vo všeobecnej trojročnej premlčacej lehote. Trojročná premlčacia doba podľa súdu prvej inštancie v danom prípade uplynula dňa 22.9.2019, pričom uvedenému nasvedčuje aj skutočnosť, že dňa 31.7.2016 právny predchodca žalobcu naposledy účtoval žalovanému poplatok za správu kartového účtu. Súd prvej inštancie zároveň považoval praktiky banky, keď žalovanému ktorý bol dlžníkom od roku 2016, tolerovala niekoľko rokov (až do 31.12.2019) mínusové stavy a účtovala rôzne úroky, štandardné, sankčné, poplatky za správu kartového účtu, za praktiky, ktoré nemôžu požívať právnu ochranu. Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie žalobu žalobcu v prevyšujúcej časti, v ktorej konanie nezastavil, zamietol.

5. Z dôvodu späťvzatia žaloby žalobcom v časti o zaplatenie 545,72 eur (poplatky a sankčný úrok) s prislúchajúcim úrokom z omeškania, súd prvej inštancie podľa § 145 ods. 2 CSP konanie v uvedenej časti zastavil.

6. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP. Plne úspešnému žalovanému, ktorému patrí náhrada účelne vynaložených trov konania, ich náhradu nepriznal, keďže žalovaný si ich náhradu neuplatnil a zároveň tieto ani zo spisu nevyplývali.

7. Rozsudok v jeho zamietavej časti a vo výroku o trovách konania napadol včas podaným odvolaním žalobca, navrhol ho zmeniť tak, že žalovaného zaviazal zaplatiť mu sumu 4 586,90 eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 4 586,90 eur od 21.1.2020 do zaplatenia a priznať mu náhradu trov konania a náhradu trov právneho zastúpenia v plnom rozsahu. Uviedol, že konajúci súd svoje zamietavé rozhodnutie odôvodnil tým, že žalovaná pohľadávka je premlčaná podľa § 103 Občianskeho

zákonníka. Žalobca s poukázaním na § 103 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka zastáva názor, že v prípade, ak sa pri premlčaní vychádza z ust. § 101 OZ, kedy premlčacia doba plynie odo dňa, kedy sa mohlo právo prvý raz vykonať, v spojení s ust. § 103 Občianskeho zákonníka, žalovaný sa dostal do omeškania so splátkou zročnou dňa 15.12.2016, na úhradu ktorej bol vyzvaný pod hrozbou zosplatnenia v predžalobnej upomienke zo dňa 1.2.2017, keďže jeho právny predchodca nemohol pristúpiť k zosplatneniu a uplatniť právo v súvislosti s vyhlásením mimoriadnej splatnosti skôr, ako po troch mesiacoch od danej splátky. Z uvedeného má preto žalobca za to, že právo spojené s vyhlásením mimoriadnej splatnosti mohol žalobca ako veriteľ prvýkrát uplatniť najskôr dňom nasledujúcim po 15.3.2017, kedy uplynuli 3 mesiace od omeškania splátky, pre ktorej nezaplatenie pristúpil k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru a práve od uvedeného dátumu začala plynúť všeobecná 3 ročná premlčacia doba. Žalobca považuje za neprijateľné a v rozpore so zákonom, aby začiatok premlčacej doby pre celý dlh začal plynúť splatnosťou neuhradenej splátky, teda aj pre splátky, ktoré ešte neboli splatnými, nakoľko z predloženého prehľadu splátok a úhrad je zrejmé, že splátky predpísané pred zosplatnením sú posudzované v režime premlčania každej splátky osobitne. Poukázal pritom na právny názor vyjadrený v zjednocujúcom stanovisku občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Košiciach v otázke začiatku plynutia premlčacej doby predčasne zosplatneného dlhu.

8. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

9. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas a oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario, v rozsahu danom § 379, § 380 ods. 1, 2 CSP z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

10. Žalobca svojimi odvolacími námietkami v intenciách uplatneného odvolacieho dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP nastolil predmetom odvolacieho prieskumu správnosť právneho posúdenia súdom prvej inštancie otázky premlčania uplatneného nároku. Svoj záver o premlčaní nároku súd prvej inštancie založil na názore, že premlčacia doba vo vzťahu k zosplatnenému úveru plynie odo dňa nasledujúceho po dni, kedy žalovaný posledný krát čerpal peňažné prostriedky z bežného účtu, t.j. odo dňa 22.9.2016. Odvolací súd právne posúdenie veci súdom prvej inštancie považuje za nesprávne.

11. Vo všeobecnosti právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikáciou konkrétnej právnej normy na zistený skutkový stav vyvodzuje zo skutkových zistení, aké práva a povinnosti majú subjekty konania podľa hmotného práva. Nesprávnym právnym posúdením (odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP) je potom potrebné rozumieť omyl v tomto postupe, a teda nesprávnosť pri aplikácii práva na skutkové zistenia. O mylnú aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd neaplikoval právnu normu vôbec, alebo ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť, alebo ak aj aplikoval správny predpis, ktorý si nesprávne vyložil alebo napokon ak aplikoval správny predpis, ktorý tiež správne interpretoval, avšak právnu normu nesprávne na zistený skutkový stav použil, v skutkových okolnostiach teda z právnej normy vyvodil nesprávne závery o právach a povinnostiach strán.

12. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

13. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky.

14. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

15. Citované zákonné ust. § 103 Občianskeho zákonníka rieši začiatok plynutia premlčacej doby v prípade zročnosti celého dlhu (§ 565 Občianskeho zákonníka) tak, že začne plynúť odo dňa zročnosti

nesplnenej splátky - teda až týmto dňom môže veriteľ uplatniť právo, inak povedané týmto dňom mu vznikne možnosť podať na jeho základe žalobu.

16. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka však nemôže začať plynúť premlčacia doba (odo dňa zročnosti nesplnenej splátky vyvolávajúcej zročnosť celého dlhu), ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, lebo to vylučuje ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého môže dodávateľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky za súčasného upozornenia spotrebiteľa v lehote 15 dní na uplatnenie tohto práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Je tomu tak preto, že až po splnení podmienok uvedených v ust. § 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, môže dodávateľ uplatniť právo a teda od tohto okamihu plynie aj trojročná premlčacia doba.

17. Je pojmovo vylúčené, aby plynutie premlčacej doby začalo skôr, než vznikne veriteľovi možnosť uplatniť právo. Opačný záver nemožno vyvodiť zo žiadnych zákonných ustanovení vrátane ust. § 103 Občianskeho zákonníka, pokiaľ ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy.

18. Nesplnením niektorej splátky, pokiaľ ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, nevzniká dodávateľovi právo žiadať o zaplatenie celého dlhu a teda jej nesplnením neplynie ani premlčacia doba, lebo tá začne plynúť až okamihom, keď dodávateľ mohol právo uplatniť - zosplatiť úver (dlh).

19. Možno preto uzavrieť, že premlčacia doba v spotrebiteľských veciach plynie okamihom, keď dodávateľ mohol právo uplatniť - zosplatiť úver (dlh).

20. S názorom prijatým súdom prvej inštancie ohľadom začatia plynutia premlčacej doby v danej veci sa odvolací súd nestotožňuje, nakoľko uvedený názor nezohľadňuje ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vo vzťahu k ust. § 103 Občianskeho zákonníka, keďže ako bolo vyššie uvedené samotným nesplnením niektorej splátky, pokiaľ ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, nevzniká dodávateľovi možnosť uplatniť právo, t.j. žiadať o zaplatenie celej pohľadávky a teda jej nesplnením neplynie ani premlčacia doba. Nemožno preto súhlasiť so záverom súdu prvej inštancie o tom, že žalobca v deň nasledujúci po dni, kedy žalovaný posledne čerpal peňažné prostriedky z účtu, t.j. dňa 21.9.2016, mohol uplatniť svoje právo. Odvolací súd na tomto mieste považuje za potrebné zdôrazniť, že premlčacia doba vo vzťahu k zosplatennej časti spotrebiteľského dlhu začína plynúť vždy tri mesiace po splatnosti každej z postupne omeškaných splátok. Zároveň tento spôsob právneho posúdenia umožňuje vyriešiť interpretačnú dilemu tiež ohľadne použiteľnosti ust. § 565 veta druhá OZ, vylúčenie ktorého práve v spotrebiteľských vzťahoch paradoxne nedáva žiaden zmysel, nakoľko je pre spotrebiteľa celkom zrejme priaznivé, a to v tom smere, že právo zosplatiť úver môže veriteľ použiť vždy len najneskôr do dňa splnenia zákonných podmienok pre zosplatenie úveru vo vzťahu k ďalšej úverovej splátke, k čomu dochádza nielen splatnosťou ďalšej splátky, ale zároveň uplynutím troch mesiacov od jej splatnosti. Inak povedané, rovnaké účinky, aké ust. § 103 OZ pripisuje nezaplateniu splátky a ust. § 565 OZ zročnosti splátky nasledujúcej, je potrebné v spotrebiteľských vzťahoch, a teda v súvzťažnosti s ust. § 53 ods. 9 OZ vidieť v spojení zročnosti splátky (nezaplatení splátky) a uplynutí určeného času pre možnosť zosplatenia spotrebiteľského záväzku.

21. Vzhľadom na uvedené možno konštatovať, že právne posúdenie veci súdom prvej inštancie vo vzťahu k prípadnému premlčaniu žalobcom uplatneného nároku je nesprávne, preto odvolací súd postupom podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

22. Po vrátení veci bude úlohou súdu prvej inštancie opätovne rozhodnúť o žalobcom uplatnenom nároku a pri skúmaní, či právo žalobcu zo spotrebiteľskej zmluvy je, resp. nie je premlčané, bude vychádzať z názoru odvolacieho súdu vysloveného v tomto zrušujúcom uznesení, t.j. že premlčacia doba začína plynúť od možnosti dodávateľa uplatniť právo (§ 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka).

23. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie aj o trovách tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

24. Uvedené rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).